EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

الاستغاثة بالأموات والغائبين

al-Istighātha bi-l-Amwāt wa-l-Ghāʾibīn

Invocarea morților și a celor absenți

ʿAbd al-Muḥsin al-ʿAbbād

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Muḥsin ibn Ḥamad al-ʿAbbād al-Badr

Invocarea morților și a celor absenți

Clarificări și dovezi

الاستغاثة بالأموات والغائبين

al-Istighātha bi-l-Amwāt wa-l-Ghā'ibīn

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: الإيضاح والتبيين في حكم الاستغاثة بالأموات والغائبين
Ediția I
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026 Tanzil Project, licența Creative Commons Attribution 3.0 (CC BY 3.0), https://tanzil.net. Textul arab este reprodus fără modificări; fragmentele sunt indicate în referințe.

Detaliu de legătură de carte · India, secolul al XVII-lea. The Metropolitan Museum of Art, 55.121.10.45 · CC0 / domeniul public.

Cuprins

Introducere 1
Știința temeiurilor religiei este cea mai nobilă și mai înaltă dintre științe 2
Adorarea numai a lui Allah: tema chemării trimișilor 4
Aspectele importanței adorării numai a lui Allah 6
1 Tawḥīd și apariția politeismului 8
Adorarea numai a lui Allah este starea de la început; politeismul a apărut ulterior 8
Împăcarea hadithurilor despre firea înnăscută a tawḥīd-ului cu hadithul «Robii Mei, toți sunteți rătăciți, în afară de cel pe care îl călăuzesc» 9
Prima apariție a politeismului, la neamul lui Nūḥ 10
Oamenii de dinaintea lui Nūḥ urmau tawḥīd-ul 11
Nūḥ, primul mesager după apariția politeismului 14
De ce neamul lui Nūḥ i-a socotit mincinoși pe trimiși, deși l-a socotit mincinos numai pe mesagerul său 14
Dovada că Idrīs — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — nu este dintre strămoșii Profetului ﷺ 15
Dovezi că politeismul a apărut prin urmarea religiei părinților și a strămoșilor 16
Dovezi ale nesăbuinței politeiștilor care adoră făpturile alături de Allah 20
Înțelesul tawḥīd al-ulūhiyya 25
Politeismul, cel mai mare păcat de neascultare față de Allah ... 26
Statuile adorate alături de Allah sunt numite idoli 27
2 Construirea pe morminte și căile spre politeism 29
Dovezile interzicerii construirii pe morminte și a transformării lor în moschei 29
Versetul din sura al-Kahf nu dovedește îngăduirea transformării mormintelor în moschei 32
Prezența mormântului său ﷺ în moscheea sa nu dovedește îngăduirea transformării mormintelor în moschei 33

Cuvinte ale învățaților: construirea pe morminte și transformarea lor în moschei sunt mijloace care duc la politeism 34
Cuvintele lui al-Fakhr al-Rāzī 34
Cuvintele șeicului Islamului Ibn Taymiyya 35
Cuvintele lui Ibn al-Qayyim 35
Cuvintele lui Ibn Kathīr 39
Cuvintele imamului Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb 39
Cuvintele imamului al-Shawkānī 41
3 Cererea izbăvirii și stabilirea dovezii 44
Chemarea celor aflați în morminte și a celor absenți și cererea izbăvirii de la ei sunt politeism care scoate din religie 44
Deosebirea dintre judecata celui căruia i-a fost stabilită dovada și judecata celui căruia nu i-a fost stabilită 47
Cuvintele șeicului ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz în această privință 49
4 Cererea rugăciunii de la Profet după moartea sa 53
Înțelesul cuvintelor Preaînaltului 53
Dovezi că nu i se cere Profetului ﷺ, după moartea sa, să se roage sau să ceară iertare 56
Încheiere 59
Indice 60

Introducere

المقدمة

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Lauda Îi aparține lui Allah, Regele, Adevărul, Cel adorat. Mărturisesc că nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat, Căruia singur I se cuvin invocarea, cererea izbăvirii, plecăciunea și prosternarea. Mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său, cel căruia îi aparțin Locul Lăudat și Bazinul la care se va veni, cel mai bun părinte și cel mai nobil dintre cei născuți. Binecuvântarea, pacea și belșugul binecuvântărilor lui Allah fie asupra sa, asupra familiei sale, înzestrată cu noblețe și cu strămoși de seamă, asupra companionilor săi, oameni ai meritului, nobleții, mărinimiei și generozității, și asupra tuturor celor veniți după ei care Îl adoră numai pe Allah, feriți de feluritele forme de necredință și de orice lucru nou introdus și respins.

Știința temeiurilor religiei este cea mai nobilă și mai înaltă dintre științe

Acestea fiind spuse, se știe că temelia tuturor temeliilor este afirmarea unicității lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț, în stăpânirea Sa, în dreptul Său de a fi adorat și în numele și atributele Sale. Cunoașterea acestei temelii este cea mai înaltă, mai importantă și mai nobilă dintre științe. Cunoașterea ei în amănunt ține de nevăzutul care nu poate fi cunoscut decât prin revelația din Cartea lui Allah și din Sunna Trimisului Său ﷺ, potrivit înțelegerii înaintașilor evlavioși și urmând calea lor. Ibn Abī al-ʿIzz al-Ḥanafī spune la începutul lucrării sale Sharḥ al-ʿAqīda al-Ṭaḥāwiyya:

أما بعد، فإنه لما كان علم أصول الدين أشرف العلوم؛
إذ شرف العلم بشرف المعلوم، وهو الفقه الأكبر بالنسبة
إلى فقه الفروع، ولهذا سمى الإمام أبو حنيفة رحمة الله
عليه ما قاله وجمعه في أوراق من أصول الدين: الفقه
الأكبر، وحاجة العباد إليه فوق كل حاجة،
وضرورتهم إليه فوق كل ضرورة؛ لأنه لا حياة
للقلوب ولا نعيم ولا طمأنينة إلا بأن تعرف ربها
ومعبودها وفاطرها بأسمائه وصفاته وأفعاله، ويكون مع
ذلك كله أحب إليها مما سواه، ويكون سعيها فيما

يقربها إليه دون غيره من سائر خلقه، ومن المحال أن تستقل العقول بمعرفة ذلك وإدراكه على التفصيل، فاقتضت رحمة العزيز الرحيم أن بعث الرسل به معرِّفين، وإليه داعين، ولمن أجابهم مبشرين، ولمن خالفهم منذرين، وجعل مفتاح دعوتهم وزبدة رسالتهم معرفة المعبود سبحانه بأسمائه وصفاته وأفعاله؛ إذ على هذه المعرفة تُبنى مطالب الرسالة كلها من أولها إلى آخرها

„Acestea fiind spuse, știința temeiurilor religiei este cea mai nobilă dintre științe, fiindcă noblețea științei vine din noblețea obiectului cunoscut. Ea este înțelegerea cea mare, în raport cu înțelegerea ramurilor practice. De aceea, imamul Abū Ḥanīfa — îndurarea lui Allah fie asupra sa — a numit al-Fiqh al-Akbar ceea ce a spus și a adunat în câteva foi despre temeiurile religiei. Nevoia robilor de această știință este mai presus de orice nevoie, iar necesitatea ei pentru ei întrece orice necesitate. Inimile nu au viață, fericire și liniște decât cunoscându-L pe Domnul lor, pe Cel pe care Îl adoră și care le-a creat, prin numele, atributele și faptele Sale; iubindu-L, totodată, mai mult decât orice altceva; și străduindu-se pentru ceea ce le apropie de El, nu de altcineva dintre făpturile Sale. Este cu neputință ca mințile singure să cunoască și să cuprindă toate acestea în amănunt. De aceea, îndurarea Celui Atotputernic și Îndurător a cerut trimiterea mesagerilor care să-L facă cunoscut, să cheme la El, să-i vestească de bine pe cei care le răspund și să-i avertizeze pe cei

care li se împotrivesc. El a făcut ca începutul chemării lor și esența mesajului lor să fie cunoașterea Celui adorat, Preaslăvitul, prin numele, atributele și faptele Sale. Pe această cunoaștere se întemeiază toate cerințele mesajului, de la început până la sfârșit."
Ibn Abī al-ʿIzz, Sharḥ al-ʿAqīda al-Ṭaḥāwiyya, începutul lucrării

Adorarea numai a lui Allah: tema chemării trimișilor

Dovezile Cărții și ale Sunnei arată, în mod general și în amănunt, că afirmarea unicității lui Allah în adorarea Sa este tema chemării trimișilor. Printre dovezile generale se află cuvintele lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿يُنَزِّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ بِٱلرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ أَنْ أَنذِرُوٓا۟ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱتَّقُونِ﴾

„El îi coboară pe îngeri cu Duhul, din porunca Sa, asupra cui voiește dintre robii Săi: Avertizați că nu există altă divinitate în afară de Mine, așadar temeți-vă de Mine!"
Coran 16:2

Și cuvintele Sale:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ﴾

„Am trimis în fiecare comunitate un mesager: Adorați-L pe Allah și feriți-vă de ṭāghūt!"
Coran 16:36 · Fragment coranic

Și cuvintele Sale:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ﴾

„Nu am trimis înaintea ta niciun mesager fără să-i revelăm: Nu există altă divinitate în afară de Mine, așadar adorați-Mă!”
Coran 21:25

Cât despre dovezile amănunțite, istorisirile profeților din Coranul cel Nobil încep de obicei cu chemarea comunităților lor la adorarea numai a lui Allah și la a nu-I face egali, Preaslăvit și Preaînalt este El, după cum se vede în surele al-Aʿrāf, Hūd, al-Shuʿarāʾ și altele.

Aspectele importanței adorării numai a lui Allah

Textele Cărții și ale Sunnei au venit să arate importanța acestui fel de tawḥīd. Printre aspectele ei se află următoarele: djinnii și oamenii au fost creați pentru a li se încredința îndatorirea adorării; adorarea numai a lui Allah este dreptul Său asupra robilor Săi; cel mai mare lucru la care au chemat trimișii este adorarea numai a lui Allah; aceasta este prima poruncă, iar opusul ei, politeismul, este primul lucru interzis; cea mai bună dintre fapte este tawḥīd, iar cel mai mare dintre păcate este politeismul. Prima poruncă din Coran este porunca de a-L adora pe Allah, iar prima interdicție din el este interzicerea politeismului, în cuvintele lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُوا۟ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلَّذِينَ مِن
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ فِرَٰشًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَأَنزَلَ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا
تَجْعَلُوا۟ لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

„O, oameni, adorați-L pe Domnul vostru, care v-a creat pe voi și pe cei dinaintea voastră, ca să deveniți evlavioși! El v-a făcut pământul așternut și cerul zidire, a coborât apă din cer și prin ea a scos roade ca hrană pentru voi. Așadar, nu-I faceți egali lui Allah, de vreme ce știți!"
Coran 2:21-22

Profetul ﷺ și-a început chemarea cu tawḥīd și a încheiat-o cu tawḥīd. Începutul vieții fericite este prin tawḥīd, iar încheierea ei este prin tawḥīd. Răsplata credincioșilor este cea mai mare

răsplată, iar pedeapsa necredincioșilor este cea mai aspră pedeapsă. Nu există minte mai nesăbuită decât a celui care adoră pe altcineva alături de Allah. Am adus dovezile care lămuresc aceste aspecte ale importanței adorării numai a lui Allah într-o lucrare intitulată Importanța adorării numai a lui Allah, tipărită în anul 1429 H.

1 Tawḥīd și apariția politeismului

Adorarea numai a lui Allah este starea de la început; politeismul a apărut ulterior

Adorarea numai a lui Allah este starea de la început, iar politeismul a apărut ulterior. El ﷺ a spus:

كل مولود يولد على الفطرة، فأبواه يهوِّدانه أو ينصِّرانه أو يمجِّسانه...

„Fiecare nou-născut se naște potrivit firii înnăscute; părinții săi îl fac însă evreu, creștin ori zoroastrian...”

Al-Bukhārī, nr. 1385; Muslim, nr. 2658

Și hadithul continuă. Al-Bukhārī, căruia îi aparține formularea, și Muslim l-au relatat de la Abū Hurayra — Allah să fie mulțumit de el. În Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 2865, în hadithul lui ʿIyāḍ ibn Ḥimār al-Mujāshiʿī — Allah să fie mulțumit de el — se află:

...وإني خلقت عبادي حنفاء كلهم، وإنهم أتتهم الشياطين فاجتالتهم عن دينهم وحرَّمت عليهم ما أحللت لهم، وأمرتهم أن يشركوا بي ما لم أُنزل به سلطاناً

„...Eu i-am creat pe toți robii Mei drepți în credință, însă șeitanii au venit la ei și i-au abătut de la religia lor, le-au interzis ceea ce Eu le îngăduisem și le-au poruncit să-Mi asocieze ceea ce Eu nu am încuviințat prin nicio dovadă.”

Muslim, nr. 2865 · Extras

Împăcarea hadithurilor despre firea înnăscută a tawḥīd-ului cu hadithul «Robii Mei, toți sunteți rătăciți, în afară de cel pe care îl călăuzesc»

Și hadithul continuă. Aceste două hadithuri arată că oamenii sunt creați cu firea înnăscută a tawḥīd-ului și că ieșirea din acesta către politeism se produce prin părinții politeiști și prin alți șeitani. Nu se poate spune că aceasta ar contrazice cuvintele Preaînaltului din hadithul qudsī:

يا عبادي! كلكم ضال إلا من هديته، فاستهدوني أهدكم

„Robii Mei! Toți sunteți rătăciți, în afară de cel pe care Eu îl călăuzesc. Cereți-Mi, așadar, călăuzirea și vă voi călăuzi."

Acesta face parte dintr-un hadith lung relatat de Muslim de la Abū Dharr — Allah să fie mulțumit de el —, nr. 6572. Hadithul arată existența și răspândirea rătăcirii și faptul că musulmanii trebuie să se îngrijească să-I ceară lui Allah călăuzirea spre calea cea dreaptă. Astfel vor fi dintre cei puțini care sunt salvați, nu dintre cei mulți care pier. El este asemenea cuvintelor lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿وَٱلۡعَصۡرِ
إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ
إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ
وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ﴾

„Pe timp! Omul este cu adevărat în pierdere, în afară de cei care cred, fac fapte drepte, se îndeamnă unii pe alții la adevăr și se îndeamnă unii pe alții la răbdare."
Coran 103:1-3

Această sură arată pierderea fiecărui om și faptul că de această pierdere nu scapă decât cei înzestrați cu cele patru însușiri cuprinse în excepție.

Prima apariție a politeismului, la neamul lui Nūḥ
În Ṣaḥīḥ-ul său, al-Bukhārī a menționat începutul apariției politeismului la neamul lui Nūḥ, în capitolul:

﴿وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ﴾

„Wadd, nici Suwāʿ, nici Yaghūth, nici Yaʿūq."
Coran 71:23 · Fragment coranic

El a transmis cu lanț de la Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi —, nr. 4920, că acesta a spus:

...أسماء رجال صالحين من قوم نوح، فلما هلكوا
أوحى الشيطان إلى قومهم أن انصبوا في مجالسهم التي
كانوا يجلسون أنصاباً وسموها بأسمائهم، ففعلوا فلم تعبد،
حتى إذا هلك أولئك ونسخ العلم عُبدَت

„...Numele unor oameni evlavioși din neamul lui Nūḥ. Când au murit, Șeitan i-a îndemnat pe oamenii lor să ridice în locurile de adunare în care obișnuiau să stea niște statui și să le dea numele lor. Ei au făcut aceasta, dar statuile nu au fost adorate. Când acei oameni au murit și cunoașterea s-a șters, ele au fost adorate."
Al-Bukhārī, nr. 4920 · Extras

Al-Ḥāfiẓ spune în comentariul său, 8/669:

ولأبي ذر والكشميهني: ونُسخ العلم، أي علم تلك الصور بخصوصها

„În versiunile lui Abū Dharr și al-Kushmayhanī: «cunoașterea s-a șters», adică ceea ce se știa despre acele reprezentări anume."

În aceasta se află dovada că prima apariție a politeismului a fost provocată de ispita reprezentărilor și a statuilor.

Oamenii de dinaintea lui Nūḥ urmau tawḥīd-ul

Înainte de apariția politeismului la neamul lui Nūḥ, oamenii erau pe calea adevărului și a călăuzirii. Comentând cuvintele Preaînaltului:

﴿كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً﴾

„Oamenii erau o singură comunitate."
Coran 2:213 · Fragment coranic

Ibn Jarīr a relatat, cu un lanț autentic care îndeplinește condiția lui Muslim, de la Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi —, că acesta a spus:

كان بين نوح وآدم عشرة قرون كلهم على شريعة من الحق، فاختلفوا فبعث الله النبيين مبشرين ومنذرين، قال: وكذلك هي في قراءة عبد الله: (كان الناس أمة واحدة فاختلفوا)

„Între Nūḥ și Ādam au fost zece generații, toate urmând o Lege întemeiată pe adevăr. Apoi s-au dezbinat, iar Allah i-a trimis pe profeți ca vestitori și avertizatori. El a spus: «Așa este și în lectura lui ʿAbd Allāh: Oamenii erau o singură comunitate, apoi s-au dezbinat.»"

Al-Ḥākim l-a relatat, 2/546, și a spus că este autentic potrivit condiției lui al-Bukhārī, care nu l-a consemnat. Al-Dhahabī a fost de acord cu el. În ambele lanțuri, al lui Ibn Jarīr și al lui al-Ḥākim, se află Abū Dāwūd al-Ṭayālisī, care îndeplinește condiția lui Muslim; al-Bukhārī nu a relatat de la el decât în relatări suspendate. Când Ibn Kathīr a adus în comentariul său această relatare de la Ibn ʿAbbās, a adus de la el și o altă relatare, cu înțeles opus, apoi a spus:

والقول الأول عن ابن عباس أصح سنداً ومعنى؛ لأن الناس كانوا على ملّة آدم ـ عليه السلام ـ حتى عبدوا الأصنام، فبعث الله إليهم نوحاً ـ عليه السلام ـ، فكان أول رسول بعثه الله إلى أهل الأرض

„Prima opinie transmisă de la Ibn ʿAbbās este mai autentică atât în privința lanțului, cât și în privința sensului, fiindcă oamenii urmau religia lui Ādam — pacea fie asupra lui — până când au adorat idolii. Atunci Allah l-a trimis la ei pe Nūḥ — pacea fie asupra lui —, iar el a fost primul mesager trimis de Allah la oamenii pământului."

Nūḥ, primul mesager după apariția politeismului
Nūḥ — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — este descris ca primul mesager către oamenii pământului și în hadithul lung despre mijlocire, consemnat de al-Bukhārī, nr. 4712, și Muslim, nr. 480, de la Abū Hurayra — Allah să fie mulțumit de el. Înțelesul este că el a fost primul mesager către oamenii pământului după apariția politeismului. Allah, Cel Atotputernic și Măreț, a spus:

﴿إِنَّآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ كَمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ نُوحٖ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعۡدِهِۦۚ﴾

„Noi ți-am revelat așa cum le-am revelat lui Nūḥ și profeților de după el.”
Coran 4:163 · Fragment coranic

Și versetul continuă.

De ce neamul lui Nūḥ i-a socotit mincinoși pe trimiși, deși l-a socotit mincinos numai pe mesagerul său
Allah a spus despre neamul lui Nūḥ că i-a socotit mincinoși pe trimiși:

﴿وَقَوۡمَ نُوحٖ لَّمَّا كَذَّبُواْ ٱلرُّسُلَ أَغۡرَقۡنَٰهُمۡ﴾

„Și neamul lui Nūḥ: când i-au socotit mincinoși pe trimiși, i-am înecat.”
Coran 25:37 · Fragment coranic

Și a spus:

﴿كَذَّبَتۡ قَوۡمُ نُوحٍ ٱلۡمُرۡسَلِينَ﴾

„Neamul lui Nūḥ i-a socotit mincinoși pe trimiși.”
Coran 26:105

Deși politeismul lor a fost primul politeism, iar mesagerul lor, Nūḥ, a fost primul mesager către oamenii pământului după

apariția politeismului, explicația este că, socotindu-l pe el mincinos, i-au socotit mincinoși pe toți trimișii. Cine îl socotește mincinos pe un singur mesager îi socotește mincinoși pe toți trimișii.

Dovada că Idrīs — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — nu este dintre strămoșii Profetului ﷺ

Cât despre ceea ce al-Bukhārī menționează în Cartea profeților, în capitolul *„Menționarea lui Idrīs — pacea fie asupra lui”*, anume că el ar fi unul dintre strămoșii lui Nūḥ, lucru menționat și în cărți de istorie precum al-Bidāya wa-l-Nihāya a lui Ibn Kathīr, 1/237, nu cunosc vreo dovadă care să stabilească aceasta. Dimpotrivă, în hadithul călătoriei nocturne din Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 3887, și Muslim, nr. 415, se spune că, atunci când l-a întâlnit pe Idrīs în al patrulea cer, acesta i-a spus ﷺ:

مرحبا بالأخ الصالح والنبي الصالح

„Bun venit fratelui evlavios și profetului evlavios!”
Al-Bukhārī, nr. 3887; Muslim, nr. 415 · Extras

Profeții de după Nūḥ sunt dintre urmașii săi, după cum a spus Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِمَا ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلْكِتَٰبَ﴾

„I-am trimis pe Nūḥ și pe Ibrāhīm și am așezat în urmașii lor profeția și Cartea.”
Coran 57:26 · Fragment coranic

Dacă Idrīs ar fi fost strămoșul lui Nūḥ, el ﷺ ar fi fost dintre urmașii lui și Idrīs i-ar fi spus: *„Bun venit fiului evlavios și profetului evlavios!”*, așa cum au spus Ādam și Ibrāhīm — binecuvântarea și pacea fie asupra amândurora — în hadithul călătoriei nocturne.

Dovezi că politeismul a apărut prin urmarea religiei părinților și a strămoșilor

În Coranul cel Nobil se arată, în mod general și în amănunt, că politeismul a apărut în comunități prin urmarea religiei părinților și strămoșilor. Printre dovezile generale se află cuvintele lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț, din sura Ibrāhīm:

﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُاْ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۛ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَرَدُّوٓاْ أَيْدِيَهُمْ فِىٓ أَفْوَٰهِهِمْ وَقَالُوٓاْ إِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ﴾

„Oare nu a ajuns la voi vestea celor de dinaintea voastră, a neamului lui Nūḥ, a lui ʿĀd și a lui Thamūd și a celor de după ei, pe care numai Allah îi cunoaște? Trimișii lor au venit la ei cu dovezi limpezi, dar ei și-au dus mâinile la guri și au spus: Noi nu credem în ceea ce v-a fost trimis.”
Coran 14:9 · Fragment coranic

Până la cuvintele Sale:

﴿قَالُوٓاْ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا﴾

„Ei au spus: Voi nu sunteți decât oameni asemenea nouă. Vreți să ne opriți de la ceea ce adorau părinții noștri.”
Coran 14:10 · Fragment coranic

Și cuvintele Sale din sura al-Zukhruf:

﴿وَكَذَٰلِكَ مَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِى قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا
قَالَ مُتْرَفُوهَآ إِنَّا وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰٓ
ءَاثَـٰرِهِم مُّقْتَدُونَ﴾

„La fel, nu am trimis înaintea ta în vreo cetate un avertizator fără ca cei îmbuibați din ea să spună: I-am găsit pe părinții noștri urmând o religie, iar noi le urmăm urmele."
Coran 43:23

Cât despre dovezile amănunțite, Allah a spus despre neamul lui Nūḥ în sura al-Muʾminūn:

﴿فَقَالَ ٱلْمَلَؤُا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ مَا هَـٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَنزَلَ
مَلَـٰٓئِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَـٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ﴾

„Mai-marii necredincioși din neamul său au spus: Acesta nu este decât un om asemenea vouă, care vrea să fie mai presus de voi. Dacă Allah ar fi voit, ar fi coborât îngeri. Noi nu am auzit de aceasta la strămoșii noștri de odinioară."
Coran 23:24

Despre neamul lui Hūd a spus în sura al-Aʿrāf:

﴿قَالُوٓاْ أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ ٱللَّهَ وَحْدَهُۥ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا﴾

„Ei au spus: Ai venit la noi ca să-L adorăm numai pe Allah și să lăsăm ceea ce adorau părinții noștri?"
Coran 7:70 · Fragment coranic

Despre neamul lui Ṣāliḥ a spus în sura Hūd:

﴿قَالُواْ يَٰصَٰلِحُ قَدْ كُنتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَآ ۖ أَتَنْهَىٰنَآ أَن نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِى شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَآ إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾

„Ei au spus: Ṣāliḥ, înainte de aceasta erai printre noi un om în care se puneau speranțe. Ne oprești să adorăm ceea ce adorau părinții noștri? Suntem într-o îndoială neliniștitoare față de ceea ce ne chemi."
Coran 11:62

Despre Ibrāhīm și neamul său a spus în sura al-Anbiyāʾ:

﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَآ إِبْرَٰهِيمَ رُشْدَهُۥ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِۦ عَٰلِمِينَ
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِىٓ أَنتُمْ لَهَا
عَٰكِفُونَ
قَالُوا۟ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ﴾

„I-am dăruit lui Ibrāhīm dreapta judecată de mai înainte și îl cunoșteam. Când le-a spus tatălui său și neamului său: Ce sunt aceste statui de care stați lipiți? Ei au spus: I-am găsit pe părinții noștri adorându-le.”
Coran 21:51-53

Despre neamul lui Shuʿayb a spus în sura Hūd:

﴿قَالُوا۟ يَٰشُعَيْبُ أَصَلَوٰتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ
ءَابَآؤُنَآ﴾

„Ei au spus: Shuʿayb, oare rugăciunea ta îți poruncește să lăsăm ceea ce adorau părinții noștri?”
Coran 11:87 · Fragment coranic

Despre neamul lui Mūsā a spus în sura Yūnus:

﴿قَالُوٓا۟ أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَا﴾

„Ei au spus: Ai venit la noi ca să ne îndepărtezi de ceea ce i-am găsit pe părinții noștri urmând?”
Coran 10:78 · Fragment coranic

Cât despre Profetul nostru Muḥammad ﷺ, Allah a spus despre răspunsul neamului său în sura al-Baqara:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلْ نَتَّبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَآ﴾

„Când li se spune: Urmați ceea ce a coborât Allah!, ei spun: Dimpotrivă, urmăm ceea ce i-am găsit pe părinții noștri urmând."
Coran 2:170 · Fragment coranic

Și a spus despre ei în sura Saba':

﴿قَالُواْ مَا هَٰذَآ إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُكُمْ﴾

„Ei au spus: Acesta nu este decât un om care vrea să vă oprească de la ceea ce adorau părinții voștri."
Coran 34:43 · Fragment coranic

Dovezi ale nesăbuinței politeiștilor care adoră făpturile alături de Allah

Coranul cel Nobil arată nesăbuința minților politeiștilor care adoră alte făpturi alături de Allah. Preaînaltul a spus:

﴿أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ﴾

„Îi asociază ei pe cei care nu creează nimic și care sunt ei înșiși creați, care nu sunt în stare nici să le vină lor în ajutor, nici pe ei înșiși să se ajute?"
Coran 7:191-192

Și a spus:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ﴾

„Cei pe care îi chemați în afară de Allah sunt robi asemenea vouă."
Coran 7:194 · Fragment coranic

Și a spus:

﴿أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾

„Este oare cel care creează asemenea celui care nu creează? Oare nu vă aduceți aminte?"
Coran 16:17

Și a spus:

﴿وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾

„Cei pe care îi cheamă în afară de Allah nu creează nimic, ci ei sunt creați."
Coran 16:20

Și a spus:

﴿وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخۡلُقُونَ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ وَلَا يَمۡلِكُونَ لِأَنفُسِهِمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗا وَلَا يَمۡلِكُونَ مَوۡتٗا وَلَا حَيَوٰةٗ وَلَا نُشُورٗا﴾

„Ei și-au luat în afară de El divinități care nu creează nimic, ci sunt ele însele create; care nu au pentru ele însele putere de vătămare ori de folos și nu au putere asupra morții, a vieții sau a învierii.”

Coran 25:3

Și a spus:

﴿قُلْ أَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُوا۟
مِنَ ٱلْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ ۖ ٱئْتُونِى بِكِتَـٰبٍ
مِّن قَبْلِ هَـٰذَآ أَوْ أَثَـٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ
إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غَـٰفِلُونَ﴾

„Spune: Ați văzut ceea ce chemați în afară de Allah? Arătați-mi ce au creat din pământ! Sau au ei vreo parte în ceruri? Aduceți-mi o carte de dinaintea acesteia ori o urmă de cunoaștere, dacă spuneți adevărul! Cine este mai rătăcit decât cel care cheamă în afară de Allah pe cineva care nu-i va răspunde până în Ziua Învierii și care este nepăsător față de chemarea lor?"

Coran 46:4-5

Și a spus:

﴿قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِۦ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ
ٱلضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾

„Spune: Chemați-i pe cei pe care îi pretindeți în afară de El! Ei nu au puterea nici să îndepărteze răul de la voi, nici să-l schimbe."

Coran 17:56

Și a spus:

﴿قُلِ ٱدْعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا
مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُۥ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ
وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُۥ﴾

„Spune: Chemați-i pe cei pe care îi pretindeți în afară de Allah! Ei nu stăpânesc nici cât greutatea unui fir de praf în ceruri sau pe pământ, nu au nicio parte în acestea și El nu are printre ei niciun sprijinitor. Mijlocirea înaintea Lui nu este de folos decât pentru cel căruia El îi îngăduie."
Coran 34:22-23 · Fragment coranic

Și a spus despre Ibrāhīm — binecuvântarea și pacea fie asupra lui:

﴿وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَٰهِۦمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُۥ ۚ وَلَقَدِ
ٱصْطَفَيْنَٰهُ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
إِذْ قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ أَسْلِمْ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ﴾

„Cine se îndepărtează de religia lui Ibrāhīm, în afară de cel care se nesocotește pe sine? Noi l-am ales în această lume, iar în Viața de Apoi el va fi dintre cei drepți. Când Domnul său i-a spus: Supune-te!, el a spus: M-am supus Domnului lumilor."
Coran 2:130-131

Și că el a spus neamului său:

﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ
وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾

„El a spus: Adorați voi ceea ce ciopliți, deși Allah v-a creat pe voi și ceea ce faceți?”
Coran 37:95-96

Înțelesul tawḥīd al-ulūhiyya

Tawḥīd al-ulūhiyya, care este tema chemării trimișilor, înseamnă a-L adora numai pe Allah și a-I dedica numai Lui faptele robilor: invocarea, teama, speranța, încrederea, cererea ajutorului, cererea adăpostului, cererea izbăvirii, jertfirea, făgăduința votivă și alte feluri de adorare. Toate aceste fapte trebuie să-I fie dedicate sincer numai lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț, fără a-I asocia pe nimeni în ele. Allah, Cel Atotputernic și Măreț, a spus:

﴿وَأَنَّ ٱلْمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا﴾

„Moscheile sunt ale lui Allah. Așadar, nu chemați pe nimeni alături de Allah!”
Coran 72:18

Și a spus:

﴿فَمَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا
يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا﴾

„Cel care nădăjduiește întâlnirea cu Domnul său să facă fapte drepte și să nu asocieze pe nimeni în adorarea Domnului său.”
Coran 18:110 · Fragment coranic

Politeismul, cel mai mare păcat de neascultare față de Allah

Opusul tawḥīd-ului este politeismul, păcatul care nu este iertat. Allah, Cel Atotputernic și Măreț, a spus:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ﴾

„Allah nu iartă să-I fie asociat ceva, dar iartă ceea ce este mai puțin decât aceasta cui voiește.”
Coran 4:48; 4:116 · Fragment coranic

Aceste cuvinte se află în două versete din sura al-Nisāʾ. El este cel mai mare păcat prin care se arată neascultare față de Allah. În Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 4477, și Muslim, nr. 257, Ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — a spus:

سألت النبي ﷺ: أي الذنب أعظم عند الله؟ قال: أن تجعل لله نداً وهو خلقك

„L-am întrebat pe Profet ﷺ: «Care păcat este cel mai mare înaintea lui Allah?» El a răspuns: «Să-I faci lui Allah un egal, deși El te-a creat.»”
Al-Bukhārī, nr. 4477; Muslim, nr. 257 · Extras

Și hadithul continuă.

Statuile adorate alături de Allah sunt numite idoli

În relatarea de la Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — s-a arătat mai sus că prima apariție a politeismului a fost provocată de ispita reprezentărilor și a statuilor. În Coranul cel Nobil, statuile adorate alături de Allah sunt numite idoli. Allah, Cel Atotputernic și Măreț, a spus despre Ibrāhīm:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً ۖ إِنِّىٓ أَرَىٰكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ﴾

„Când Ibrāhīm i-a spus tatălui său Āzar: Îți iei idolii ca divinități? Eu te văd pe tine și neamul tău într-o rătăcire limpede."
Coran 6:74

Și a spus:

﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَآ إِبْرَٰهِيمَ رُشْدَهُۥ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِۦ عَٰلِمِينَ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِىٓ أَنتُمْ لَهَا عَٰكِفُونَ قَالُوا۟ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ﴾

„I-am dăruit lui Ibrāhīm dreapta judecată de mai înainte și îl cunoșteam. Când le-a spus tatălui său și neamului său: Ce sunt aceste statui de care stați lipiți? Ei au spus: I-am găsit pe părinții noștri adorându-le."
Coran 21:51-53

Și a spus:

﴿وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَٰهِيمَ
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا تَعْبُدُونَ
قَالُوا۟ نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ﴾

„Istorisește-le vestea despre Ibrāhīm! Când le-a spus tatălui său și neamului său: Ce adorați? Ei au spus: Adorăm idoli și stăruim în adorarea lor."
Coran 26:69-71

Și a spus despre Mūsā:

﴿وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتَوْا۟ عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا۟ يَٰمُوسَى ٱجْعَل لَّنَآ إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ
ءَالِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ
إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾

„I-am trecut pe fiii lui Isrā'īl peste mare. Ei au ajuns la un neam care stăruia în adorarea unor idoli ai săi și au spus: Mūsā, fă-ne o divinitate, așa cum ei au divinități! El a spus: Sunteți un neam neștiutor. Ceea ce urmează aceștia va fi nimicit, iar ceea ce fac ei este deșertăciune."
Coran 7:138-139

2 Construirea pe morminte și căile spre politeism

Dovezile interzicerii construirii pe morminte și a transformării lor în moschei

Apoi, la comunitățile de dinaintea comunității lui Muḥammad ﷺ a apărut ispita construirii pe morminte și a transformării lor în moschei. De la Profet ﷺ au venit hadithuri autentice și limpezi care avertizează această comunitate împotriva a ceea ce s-a petrecut în comunitățile de dinaintea ei, fiindcă aceasta se numără printre mijloacele care duc la politeism. Printre aceste hadithuri se află cel transmis autentic în Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 2243, de la Abū al-Hayyāj al-Asadī, care a spus: ʿAlī ibn Abī Ṭālib mi-a spus:

ألا أبعثك على ما بعثني عليه رسول الله ﷺ؟ أن لا تدع

تمثالاً إلا طمسته، ولا قبراً مشرفاً إلا سوّيته

„Să nu te trimit oare cu ceea ce m-a trimis Trimisul lui Allah ﷺ: să nu lași nicio statuie fără să-i ștergi înfățișarea și niciun mormânt înălțat fără să-l nivelezi?”

Muslim, nr. 2243

Într-o altă formulare:

ولا صورة إلا طمستها

„Și nicio reprezentare fără să o ștergi.”

În Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 5815, și Muslim, nr. 1187, s-a transmis autentic de la ʿĀ'isha și Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de ei — că au spus:

لما نزل برسول الله ﷺ طفق يطرح خميصة له على وجهه، فإذا اغتم بها كشفها عن وجهه، فقال وهو كذلك: لعنة الله على اليهود والنصارى اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد، يحذِّر ما صنعوا

„Când asupra Trimisului lui Allah ﷺ a coborât [moartea], el a început să-și pună pe față o mantie a sa. Când aceasta îl sufoca, și-o îndepărta de pe față. În această stare a spus: «Blestemul lui Allah fie asupra evreilor și a creștinilor! Ei au transformat mormintele profeților lor în moschei.» El avertiza împotriva a ceea ce făcuseră ei."
Al-Bukhārī, nr. 5815; Muslim, nr. 1187

Prin cuvintele lor *„când a coborât"*, ei — Allah să fie mulțumit de amândoi — se referă la moarte. Al-Ḥāfiẓ spune în al-Fatḥ, 1/532, comentând acest hadith:

وكأنه ﷺ علم أنه مرتحل من ذلك المرض، فخاف أن يُعظَّم قبره كما فعل من مضى، فلعن اليهود والنصارى إشارة إلى ذم من يفعل فعلهم

„Se pare că el ﷺ știa că va pleca din această lume în urma acelei boli și s-a temut ca mormântul său să nu fie slăvit așa cum au făcut cei din trecut. I-a blestemat, așadar, pe evrei și pe creștini, arătând astfel condamnarea celui care face asemenea lor."

În Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 1188, Jundub ibn ʿAbd Allāh al-Bajalī — Allah să fie mulțumit de el — a spus: „L-am auzit pe Profet ﷺ, cu cinci zile înainte de moartea sa, spunând:

إني أبرأ إلى الله أن يكون لي منكم خليل؛ فإن الله قد اتخذني خليلاً كما اتخذ إبراهيم خليلاً، ولو كنت متخذاً من أمتي خليلاً لاتخذت أبا بكر خليلاً، ألا وإن من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور أنبيائهم وصالحيهم مساجد، ألا فلا تتخذوا القبور مساجد، إني أنهاكم عن ذلك

«Mă dezic înaintea lui Allah de a avea dintre voi un prieten intim, căci Allah m-a luat drept prieten intim, așa cum l-a luat pe Ibrāhīm drept prieten intim. Dacă mi-aș fi luat din comunitatea mea un prieten intim, l-aș fi luat pe Abū Bakr. Luați aminte! Cei dinaintea voastră transformau mormintele profeților și ale oamenilor lor evlavioși în moschei. Să nu transformați, așadar, mormintele în moschei! Eu vă interzic aceasta.»"

Muslim, nr. 1188

Versetul din sura al-Kahf nu dovedește îngăduirea transformării mormintelor în moschei

Nu este îngăduit să se renunțe la aplicarea acestor hadithuri limpezi, dintre care pe unele Profetul ﷺ le-a rostit în ultimele sale zile, iar pe altele în ultimele sale clipe ﷺ, și să se urmeze în schimb ceea ce poate părea neclar în cuvintele Preaînaltului despre oamenii Peșterii:

﴿قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُوا۟ عَلَىٰٓ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا﴾

„Cei care au avut câștig de cauză în privința lor au spus: Vom ridica deasupra lor o moschee.”
Coran 18:21 · Fragment coranic

Versetul nu cuprinde lauda celor care au hotărât să ridice o moschee deasupra lor. Dacă au și săvârșit ceea ce hotărâseră, aceasta intră în ceea ce acele hadithuri limpezi condamnă dintre faptele comunităților trecute. Această comunitate a fost oprită să facă asemenea lor, după cum este limpede în hadithul lui Jundub citat mai sus, în cuvintele sale ﷺ:

ألا وإن من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور أنبيائهم وصالحيهم مساجد، ألا فلا تتخذوا القبور مساجد إني أنهاكم عن ذلك

„Luați aminte! Cei dinaintea voastră transformau mormintele profeților și ale oamenilor lor evlavioși în moschei. Să nu transformați, așadar, mormintele în moschei! Eu vă interzic aceasta.”

Prezența mormântului său ﷺ în moscheea sa nu dovedește îngăduirea transformării mormintelor în moschei

Nimeni nu poate invoca prezența mormântului său ﷺ în moscheea sa ca să îngăduie construirea moscheilor pe morminte ori îngroparea morților în moschei. Meritul moscheii sale este dovedit, iar răsplata rugăciunii în ea este înmulțită: o rugăciune acolo este mai bună decât o mie de rugăciuni în celelalte moschei, cu excepția Moscheii celei Sfinte, după cum s-a transmis autentic în Sunna de la Trimisul lui Allah ﷺ. Aceasta este valabil atât înainte de includerea mormântului în moschee, cât și după includerea lui. Profetul ﷺ a fost cel care și-a construit moscheea ﷺ și a construit alături de ea casele soțiilor sale, în afara ei. După moartea sa ﷺ a fost îngropat în casa ʿĀʾishei — Allah să fie mulțumit de ea. Casele au rămas așa cum erau, în afara moscheii, în vremea califilor drept călăuziți — Allah să fie mulțumit de ei —, în vremea lui Muʿāwiya — Allah să fie mulțumit de el — și a altor califi omeyyazi. În timpul domniei omeyyazilor, moscheea a fost extinsă, iar mormântul a fost inclus în ea. Nu este, așadar, îngăduit să se lase deoparte hadithurile limpezi și să se ia drept temei o faptă petrecută în timpul domniei omeyyazilor.

Cuvinte ale învățaților: construirea pe morminte și transformarea lor în moschei sunt mijloace care duc la politeism

Cuvintele lui al-Fakhr al-Rāzī

Învățații au arătat că zidirea pe morminte, transformarea lor în moschei, slăvirea lor și exagerarea în privința celor îngropați în ele sunt cauza și rădăcina adorării idolilor. Al-Fakhr al-Rāzī, mort în 606 H., spune în comentariul său, 17/60, despre cuvintele Preaînaltului din sura Yūnus:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ﴾

„Ei adoră în afară de Allah ceea ce nu le poate face rău și nici nu le poate fi de folos și spun: Aceștia sunt mijlocitorii noștri înaintea lui Allah.”
Coran 10:18 · Fragment coranic

El spune:

ونظيره في هذا الزمان اشتغال كثير من الخلق بتعظيم قبور الأكابر، على اعتقاد أنهم إذا عظَّموا قبورهم فإنهم يكونون شفعاء لهم عند الله

„Asemenea acestui lucru, în vremea noastră mulți oameni se îndeletnicesc cu slăvirea mormintelor celor de seamă, crezând că, dacă le slăvesc mormintele, ei le vor fi mijlocitori înaintea lui Allah.”
Al-Fakhr al-Rāzī, Tafsīr, 17/60

El a spus aceasta asemănând slăvirea mormintelor și cererea mijlocirii de la cei aflați în ele, practicate de mulți oameni, cu ceea

ce făceau adoratorii idolilor: îi slăveau și îi adorau, pentru ca aceștia să mijlocească pentru ei înaintea lui Allah.

Cuvintele șeicului Islamului Ibn Taymiyya
Șeicul Islamului Ibn Taymiyya, mort în 728 H., spune în Majmūʿ al-Fatāwā, 27/79:

وكان العكوف على القبور والتمسح بها وتقبيلها والدعاء عندها وفيها ونحو ذلك هو أصل الشرك وعبادة الأوثان

„Stăruirea la morminte, atingerea lor, sărutarea lor, invocarea lângă ele și în ele și cele asemănătoare au fost rădăcina politeismului și a adorării idolilor."
Ibn Taymiyya, Majmūʿ al-Fatāwā, 27/79

Cuvintele lui Ibn al-Qayyim
În Zad al-Maʿād, 3/572, printre învățămintele legate de expediția de la Tabūk, Ibn al-Qayyim, mort în 751 H., menționează porunca Profetului ﷺ de a dărâma moscheea vătămării, apoi spune:

ومنها أن الوقف لا يصح على غير بر ولا قربة كما لم يصح وقف هذا المسجد - يعني مسجد الضرار - وعلى هذا فيُهدم المسجد إذا بُني على قبر، كما يُنبش الميت إذا دُفن في المسجد، نص على ذلك الإمام أحمد وغيره، فلا يجتمع في دين الإسلام مسجد وقبر، بل أيهما طرأ على الآخر منع منه وكان الحكم للسابق، فلو وضعا معاً لم يجز...

„Printre ele: constituirea unui waqf nu este validă pentru altceva decât o faptă bună ori un mijloc de apropiere de Allah, după cum nu a fost valid waqf-ul acelei moschei — adică moscheea vătămării. Prin urmare, moscheea este dărâmată dacă a fost construită pe un mormânt, după cum mortul este dezgropat dacă a fost îngropat în moschee. Imamul Aḥmad și alții au afirmat aceasta în mod expres. În religia Islamului, o moschee și un mormânt nu pot fi împreună. Oricare dintre ele a apărut ulterior este împiedicat, iar întâietatea îi revine celui existent mai înainte. Dacă ar fi așezate împreună de la început, nu ar fi permis..."
Ibn al-Qayyim, Zād al-Maʿād, 3/572

Primejdia a devenit mare și nenorocirea cumplită prin încercarea multor țări islamice, care au căzut în ispita construirii pe morminte și a transformării lor în moschei. Aceasta se numără printre cele mai mari mijloace care duc la politeism: chemarea celor aflați în morminte, cererea izbăvirii de la ei, cererea împlinirii nevoilor și a înlăturării necazurilor, precum și alte lucruri pe care nu este îngăduit să le ceri altcuiva decât lui Allah.

După ce Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — menționează în Zād al-Maʿād, 3/571, porunca Profetului ﷺ de a dărâma moscheea vătămării, el spune:

وإذا كان هذا شأن مسجد الضرار فمشاهد الشرك التي تدعو سدنتها إلى اتخاذ من فيها أنداداً من دون الله أحق بالهدم وأوجب، وكذلك محالُّ المعاصي والفسوق كالحانات وبيوت الخمارين وأرباب المنكرات

„Dacă aceasta este situația moscheii vătămării, atunci sanctuarele politeismului, ai căror slujitori îi cheamă pe oameni să-i facă pe cei aflați în ele egali ai lui Allah, sunt cu atât mai vrednice de dărâmare și aceasta este cu atât mai obligatorie. La fel sunt locurile păcatelor și ale nelegiuirii, precum cârciumile, casele negustorilor de vin și ale celor care săvârșesc fapte reprobabile."

Ibn al-Qayyim, Zād al-Maʿād, 3/571

În Iʿlām al-Muwaqqiʿīn, 3/151, printre cele nouăzeci și nouă de dovezi pe care le aduce pentru închiderea căilor spre rău, el mai spune:

الوجه الثالث عشر: أنَّ النَّبيَّ ﷺ نهى عن بناء المساجد على القبور ولَعَن مَن فعل ذلك، ونهى عن تجصيص القبور وتشريفها واتِّخاذها مساجد، وعن الصلاة إليها وعندها، وعن إيقاد المصابيح عليها، وأمر بتسويتها،

ونهى عن اتِّخاذها عيداً، وعن شدِّ الرحال إليها؛ لئلاَّ يكون ذلك ذريعةً إلى اتِّخاذها أوثاناً والإشراك بها، وحرم ذلك على مَن قصده ومن لم يقصده، بل قصد خلافه سدًّا للذريعة

*„**A treisprezecea dovadă:** Profetul ﷺ a interzis construirea moscheilor pe morminte și i-a blestemat pe cei care fac acest lucru. A interzis tencuirea mormintelor, înălțarea lor, transformarea lor în moschei, rugăciunea îndreptată spre ele sau lângă ele și aprinderea de lămpi deasupra lor. A poruncit nivelarea lor și a interzis transformarea lor în locuri de adunare periodică și pornirea în călătorie spre ele, pentru ca acestea să nu devină un mijloc de a le transforma în idoli și de a-I asocia parteneri lui Allah prin ele. A interzis aceste lucruri atât celui care urmărește acest scop, cât și celui care nu-l urmărește, ba chiar urmărește contrariul, pentru a închide calea care duce la el.”*

Ibn al-Qayyim, Iʿlām al-Muwaqqiʿīn, 3/151

Cuvintele lui Ibn Kathīr
În al-Bidāya wa-l-Nihāya, 14/170, la evenimentele anului două sute opt, Ibn Kathīr, mort în 774 H. — Allah să aibă milă de el — menționează moartea doamnei Nafīsa, fiica lui al-Ḥasan ibn Zayd ibn al-Ḥasan ibn ʿAlī ibn Abī Ṭālib, al cărei mormânt se află în Egipt, și exagerarea în privința ei. El spune:

وأصل عبادة الأصنام من المغالاة في القبور وأصحابها، وقد أمر النبي ﷺ بتسوية القبور وطمسها، والمغالاة في البشر حرام

„Rădăcina adorării idolilor se află în exagerarea în privința mormintelor și a celor aflați în ele. Profetul ﷺ a poruncit nivelarea mormintelor și ștergerea lor, iar exagerarea în privința oamenilor este interzisă."
Ibn Kathīr, al-Bidāya wa-l-Nihāya, 14/170

Cuvintele imamului Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb
Printre capitolele din Kitāb al-Tawḥīd al șeicului Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb, mort în 1206 H. — Allah să aibă milă de el — se află:

باب: ما جاء في حماية المصطفى ﷺ جَنَاب التوحيد وسدِّه كل طريق يوصل إلى الشرك

„Capitol despre ceea ce s-a transmis privitor la păzirea de către Cel Ales ﷺ a hotarelor tawḥīd-ului și închiderea oricărei căi care duce la politeism."

باب ما جاء أنَّ الغلوَّ في قبور الصالحين يُصيِّرها أوثاناً تُعبدُ من دون الله

„Capitol despre ceea ce s-a transmis că exagerarea în privința mormintelor celor evlavioși le transformă în idoli adorați în locul lui Allah."

باب ما جاء أنَّ سببَ كفر بني آدم وتركهم دينهم هو الغلوُّ في الصالحين

„Capitol despre ceea ce s-a transmis că pricina necredinței fiilor lui Ādam și a părăsirii religiei lor este exagerarea în privința celor evlavioși."

باب ما جاء من التغليظ فيمن عَبَد الله عند قبر رجل صالح فكيف إذا عبَده؟!

„Capitol despre avertismentul aspru adresat celui care Îl adoră pe Allah lângă mormântul unui om evlavios; cu atât mai mult celui care îl adoră pe omul acela!"

El a adus versete, hadithuri și relatări în această privință, după metoda sa — Allah să aibă milă de el — din această carte.

Cuvintele imamului al-Shawkānī

Imamul al-Shawkānī, mort în 1250 H. — Allah să aibă milă de el —, a scris o lucrare pe care a numit-o Sharḥ al-Ṣudūr bi-Taḥrīm Rafʿ al-Qubūr. În ea a menționat consensul învățaților asupra interzicerii înălțării mormintelor și a adus mai multe hadithuri în această chestiune. Printre cele spuse de el în lucrare se află:

فلا شكَّ ولا ريبَ أنَّ السبب الأعظم الذي نشأ منه هذا الاعتقاد في الأموات هو ما زيَّنه الشيطانُ للناس من رَفع القبور، ووضع الستور عليها، وتجصيصها وتزيينها بأبلغ زينة، وتحسينها بأكمل تحسين، فإنَّ الجاهل إذا وقعت عينُه على قبر من القبور قد بُنيت عليه قبة فدخلها، ونظر على القبور الستور الرائعة، والسُّرُجَ المتلألئة، وقد سطعت حوله مَجامرُ الطِّيب، فلا شكَّ ولا ريبَ أنَّه يَمتلئُ قلبُه تعظيماً لذلك القبر، ويَضيق ذهنه عن تصوُّر ما لهذا الميت من المنزلة، ويدخله مِن الروعة والمهابة ما يزرع في قلبه من العقائد الشيطانية، التي هي من أعظم مكائد الشيطان للمسلمين، وأشدِّ

وسائله إلى ضلال العباد، ما يُزلزلُه عن الإسلام قليلاً قليلاً، حتى يطلب من صاحب ذلك القبر ما لا يقدر عليه إلَّا الله سبحانه، فيصير في عداد المشركين، وقد يحصل له هذا الشرك بأوَّل رؤية لذلك القبر الذي صار على تلك الصفة، وعند أوَّل زَوْرَة له؛ إذ لا بدَّ أن يخطر بباله أنَّ هذه العنايةَ البالغة من الأحياء بمثل هذا الميت لا تكون إلَّا لفائدة يرجونها منه، إما دنيوية أو أخروية، فيستصغرُ نفسَه بالنسبة إلى مَن يراه من أشباه العلماء زائراً لذلك القبر، وعاكفاً عليه ومتمَسِّحاً بأركانه

„Fără îndoială, cea mai mare cauză din care s-a născut această credință în cei morți este ceea ce Șeitan le-a înfrumusețat oamenilor: înălțarea mormintelor, așezarea de acoperăminte peste ele, tencuirea lor, împodobirea lor cu cea mai mare podoabă și înfrumusețarea lor în chipul cel mai desăvârșit. Când ochii unui neștiutor cad asupra unui mormânt deasupra căruia s-a construit o cupolă, iar el intră acolo și vede pe morminte acoperămintele minunate, lămpile strălucitoare și cădelnițele din jur care răspândesc mireasmă, fără îndoială inima lui se umple de slăvire față de acel mormânt. Mintea sa nu mai poate cuprinde rangul pe care și-l închipuie pentru acel mort. Este pătruns de uimire și teamă, care sădesc în inima sa credințe șeitănești, dintre cele mai mari uneltiri ale lui Șeitan împotriva musulmanilor și dintre cele mai puternice mijloace prin care îi

rătăcește pe robi. Acestea îl smulg puțin câte puțin din Islam, până când cere de la cel aflat în acel mormânt ceea ce numai Allah Preaslăvitul poate împlini. Astfel ajunge în rândul politeiștilor. Acest politeism se poate naște în el chiar de la prima vedere a mormântului ajuns în acea stare și de la prima vizită, fiindcă îi va trece neapărat prin minte că o asemenea grijă ieșită din comun a celor vii pentru un astfel de mort nu poate avea decât pricina unui folos pe care îl speră de la el, fie în această lume, fie în Viața de Apoi. Se socotește pe sine neînsemnat în raport cu cei pe care îi vede, oameni care par a fi învățați, vizitând acel mormânt, stăruind lângă el și atingându-i colțurile."

Al-Shawkānī, Sharḥ al-Ṣudūr bi-Taḥrīm Rafʿ al-Qubūr

Din cele arătate mai sus reiese limpede că zidirea pe morminte, fascinația pentru ele și slăvirea lor se numără printre cele mai mari mijloace care duc la politeism.

3 Cererea izbăvirii și stabilirea dovezii

Chemarea celor aflați în morminte și a celor absenți și cererea izbăvirii de la ei sunt politeism care scoate din religie

Cât despre chemarea celor aflați în morminte, cererea izbăvirii de la ei, cererea împlinirii nevoilor și a înlăturării necazurilor, precum și chemarea celor absenți dintre djinni, oameni și îngeri, aceasta este un politeism care scoate din religie. Nu este îngăduit să se facă rugăciunea în spatele celui aflat în această stare. Cine moare astfel nu este spălat, nu se face rugăciunea funerară pentru el și nu este îngropat în cimitirele musulmanilor. Sfârșitul său este intrarea în Foc și rămânerea veșnică în el, după cum a spus Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿إِنَّهُۥ مَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ ٱلْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ ٱلنَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ﴾

„Celui care Îi asociază ceva lui Allah, Allah i-a interzis Paradisul, iar adăpostul său este Focul. Cei nedrepți nu au ajutoare.”

Coran 5:72 · Fragment coranic

Aceasta este judecata privitoare la cel căruia i-a fost stabilită dovada. Cât despre cel căruia nu i-a fost stabilită și care a trăit într-o țară unde nu cunoaște Islamul decât ca exagerare în privința celor evlavioși, cerere a izbăvirii de la ei și chemare a lor, fiind înșelat de oameni care par a fi învățați și care le înfrumusețează oamenilor această deșertăciune și tac în fața politeismului lor și a adorării altcuiva decât Allah, acesta arată în exterior necredință. În această lume este tratat ca acela căruia i-a fost stabilită dovada: nu se face rugăciunea în spatele lui, nu se face rugăciunea funerară pentru el dacă moare, nu se fac invocări pentru el și nu se împlinește pelerinajul în numele său. Situația sa în Viața de Apoi Îi este încredințată lui Allah, fiindcă el este de felul oamenilor din perioadele în care mesajele nu au ajuns la ei. Aceștia sunt încercați în Ziua Învierii și, după încercare, ajung în Paradis sau în Foc. În comentariul cuvintelor lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾

„Noi nu pedepsim până când nu trimitem un mesager."
Coran 17:15 · Fragment coranic

Ibn Kathīr a adus mai multe hadithuri în această privință și a spus:

إن أحاديث هذا الباب منها ما هو صحيح كما قد نص على ذلك غير واحد من أئمة العلماء،ومنها ما هو حسن، ومنها ما هو ضعيف يقوى بالصحيح والحسن، وإذا كانت أحاديث الباب الواحد متعاضدة على هذا النمط أفادت الحجة عند الناظر فيها

„Dintre hadithurile acestei teme, unele sunt autentice, după cum au afirmat expres mai mulți imami ai învățaților; altele sunt bune (ḥasan); iar altele sunt slabe și sunt întărite de cele autentice și de cele bune. Când hadithurile aceleiași teme se sprijină astfel unele pe altele, ele constituie o dovadă pentru cel care le cercetează."

Cât despre un om prezent sau care este socotit ca prezent — precum cel cu care se vorbește la telefon —, nu este nimic interzis în a-i cere ajutorul pentru lucruri materiale pe care le poate împlini, de pildă să ajute cu bani printr-un împrumut sau un dar ori să ajute la alte nevoi pe care le poate împlini. Allah, Cel Atotputernic și Măreț, a spus despre Mūsā:

﴿فَٱسْتَغَٰثَهُ ٱلَّذِى مِن شِيعَتِهِۦ عَلَى ٱلَّذِى مِنْ عَدُوِّهِۦ﴾

„Cel din tabăra sa i-a cerut ajutorul împotriva celui din rândul dușmanilor săi."
Coran 28:15 · Fragment coranic

Deosebirea dintre judecata celui căruia i-a fost stabilită dovada și judecata celui căruia nu i-a fost stabilită

Din cele arătate mai sus reiese limpede deosebirea dintre necredința celui căruia i-a fost stabilită dovada, al cărui sfârșit este Focul și rămânerea veșnică în el, și necredința celor cărora nu le-a fost stabilită dovada, precum oamenii perioadelor în care mesajul nu a ajuns la ei și cei aflați în aceeași situație. Aceștia din urmă au crescut cu exagerarea în privința celor evlavioși și cu cererea izbăvirii de la ei, nu cunosc Islamul decât ca această practică și urmează oameni care par a fi învățați, dar care i-au rătăcit. Situația lor Îi este încredințată lui Allah: vor fi încercați în Ziua Învierii, iar după încercare unii vor ajunge în Paradis și alții în Foc.

Nenorocirea oamenilor de rând este provocată de faptul că sunt înșelați de oameni care par a fi învățați și îi urmează. Aceasta este lămurită de cazul unui mare șeic din țara sa, cu o poziție de seamă, care a scris o lucrare despre al-Sayyid al-Badawī. În introducerea ei a menționat că a scris primele rânduri aflându-se în *„incinta binecuvântată”*, referindu-se la mausoleul lui al-Badawī! Pe un altul, care fusese decanul unei facultăți de științe religioase dintr-un stat arab, l-am auzit spunând că, atunci când a vizitat mormântul Profetului ﷺ, nu-și amintea să fi spus altceva decât:

جئتك يا رسول الله

„Am venit la tine, Trimis al lui Allah!”

El făcea astfel trimitere la cuvintele lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ جَآءُوكَ فَٱسْتَغْفَرُواْ ٱللَّهَ وَٱسْتَغْفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ لَوَجَدُواْ ٱللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾

„Dacă, după ce au fost nedrepți cu ei înșiși, ar fi venit la tine și I-ar fi cerut iertare lui Allah, iar Trimisul ar fi cerut iertare pentru ei, L-ar fi găsit pe Allah Primitor al căinței, Îndurător."
Coran 4:64 · Fragment coranic

Înțelesul versetului va fi lămurit mai departe.

Distincția făcută în această lucrare între cel căruia i-a fost stabilită dovada și cel căruia nu i-a fost stabilită este cea pe care trebuie să se pună temei. Nu trebuie luată ca temei nicio afirmație auzită sau citită, transmisă de la mine, din care s-ar înțelege contrariul. Temeiul este numai distincția cuprinsă în această lucrare.

Cuvintele șeicului ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz în această privință

Această distincție pe care am menționat-o este apropiată de ceea ce șeicul nostru, ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz — Allah să aibă milă de el —, spune în Majmūʿ al-Fatāwā, 1/49:

ولكن الغالب على عباد القبور هو التقرب إلى أهلها بالطواف بها, كما يتقربون إليهم بالذبح لهم والنذر لهم, وكل ذلك شرك أكبر, من مات عليه مات كافراً لا يغسَّل ولا يُصلى عليه ولا يدفن في مقابر المسلمين, وأمره إلى الله عز وجل في الآخرة إن كان ممن لم تبلغه الدعوة فله حكم أهل الفترة

„Însă cei mai mulți dintre adoratorii mormintelor caută apropierea de cei aflați în ele prin înconjurarea lor, așa cum caută apropierea de ei prin jertfe și făgăduințe votive închinate lor. Toate acestea sunt politeism major. Cine moare în această stare moare necredincios: nu este spălat, nu se face rugăciunea funerară pentru el și nu este îngropat în cimitirele musulmanilor. Situația sa în Viața de Apoi Îi este încredințată lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț, dacă se numără printre cei la care chemarea nu a ajuns. El are atunci judecata oamenilor din perioadele în care mesajul nu a ajuns."

Ibn Bāz, Majmūʿ al-Fatāwā, 1/49

El mai spune în aceeași lucrare, 9/40:

من مات على الشرك فهو على خطر عظيم

„Cine moare în politeism se află într-o primejdie uriașă."

Apoi a menționat câteva versete și a spus:

فهذا وعيدهم ومصيرهم كسائر الكفرة الكفر الأكبر, وحكمهم في الدنيا أنهم لا يغسلون ولا يصلى عليهم ولا يدفنون في مقابر المسلمين, أما إن كان أحد منهم لم تبلغه الدعوة ـ أعني القرآن والسنة ـ فهذا أمره إلى الله سبحانه يوم القيامة كسائر أهل الفترة, والأرجح عند أهل العلم في ذلك في حكمهم أنهم يمتحنون يوم القيامة, فمن أجاب دخل الجنة ومن عصى دخل النار

„Aceasta este amenințarea care îi privește și sfârșitul lor, asemenea celorlalți necredincioși vinovați de necredință majoră. Judecata lor în această lume este că nu sunt spălați, nu se face rugăciunea funerară pentru ei și nu sunt îngropați în cimitirele musulmanilor. Dacă însă unul dintre ei nu a primit chemarea — adică Coranul și Sunna —, situația sa Îi este încredințată lui Allah Preaslăvitul în Ziua Învierii, asemenea celorlalți oameni din perioadele în care mesajul nu a ajuns. Opinia mai puternică în rândul învățaților, în privința judecății lor, este că vor fi încercați în Ziua Învierii: cel care dă ascultare va intra în Paradis, iar cel care nu se supune va intra în Foc."

Până la cuvintele sale:

أما إن كان أحد منهم لم تبلغه الدعوة ـ أعني القرآن والسنة ـ فهذا أمره إلى الله سبحانه يوم القيامة كسائر أهل الفترة, والأرجح عند أهل العلم في ذلك في حكمهم أنهم يمتحنون يوم القيامة, فمن أجاب دخل الجنة ومن عصى دخل النار)) إلى أن قال: ((أما إن كان أحد منهم عنده جهل فيما وقع فيه من الشرك فأمره إلى الله جلَّ وعلا, والحكم على الظاهر, فمن كان ظاهره الشرك حكمه حكم المشركين وأمره إلى الله ـ جلَّ وعلا ـ الذي يعلم كل شيء سبحانه وتعالى

„Dacă însă unul dintre ei este neștiutor în privința politeismului în care a căzut, situația sa Îi este încredințată lui Allah, Cel Măreț și Preaînalt. Judecata se face potrivit celor văzute în exterior: cine arată în exterior politeism are judecata politeiștilor, iar situația sa Îi este încredințată lui Allah, Cel Măreț și Preaînalt, care cunoaște toate lucrurile, Preaslăvit și Preaînalt este El."

Ibn Bāz, Majmūʿ al-Fatāwā, 9/40

De la șeicul ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz — Allah să aibă milă de el — au venit multe fatāwā care afirmă în termeni generali necredința celor care cer izbăvire altcuiva decât lui Allah dintre morți și cei absenți. În cuvintele sale pe care le-am citat se face însă deosebire

între cel căruia i-a fost stabilită dovada și cel căruia nu i-a fost stabilită. Afirmațiile în care îl declară necredincios pe cel căruia i-a fost stabilită dovada trebuie înțelese ca referindu-se la necredința limpede și vădită, al cărei sfârșit pentru cei care o săvârșesc este Focul și rămânerea veșnică în el. Aceasta se deosebește de situația celui căruia nu i-a fost stabilită dovada, a cărui stare exterioară era necredința și care a fost tratat în această lume ca necredincioșii. Sfârșitul acestora în Viața de Apoi, după încercare, va fi fie Paradisul, fie Focul. Astfel sunt împăcate afirmațiile sale — Allah să aibă milă de el — care declară necredința în mod general, fără distincții, și cele care o explică în amănunt.

4 Cererea rugăciunii de la Profet după moartea sa

Înțelesul cuvintelor Preaînaltului

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ جَآءُوكَ﴾

„Dacă, după ce au fost nedrepți cu ei înșiși, ar fi venit la tine...”
Coran 4:64 · Fragment coranic

Și versetul continuă.
Cât despre cuvintele lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ جَآءُوكَ فَٱسْتَغْفَرُواْ ٱللَّهَ
وَٱسْتَغْفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ لَوَجَدُواْ ٱللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾

„Dacă, după ce au fost nedrepți cu ei înșiși, ar fi venit la tine și I-ar fi cerut iertare lui Allah, iar Trimisul ar fi cerut iertare pentru ei, L-ar fi găsit pe Allah Primitor al căinței, Îndurător.”
Coran 4:64 · Fragment coranic

Ele nu se referă la venirea la mormântul său ﷺ după moarte, ci la venirea la el în timpul vieții sale ﷺ, așa cum au înțeles companionii — Allah să fie mulțumit de ei. Am lămurit aceasta în lucrarea Importanța adorării numai a lui Allah, p. 69, spunând:

وأصحاب القبور يزارون ويُدعى لهم ولا يُدعَون،

ويُطلب من الله لهم ولا يُطلب منهم شيء، لا دعاء
ولا شفاعة ولا جلب نفع ولا دفع ضر؛ فإن ذلك إنما

يُطلب من الله، والله سبحانه وتعالى هو الذي يُدعى ويُرجى، وغيرُه يُدعى له ولا يُدعى؛ والدليل على ذلك أن أصحاب رسول الله ﷺ كانوا في حياته يطلبون منه الدعاء فيدعو لهم، وبعد موته ﷺ في حياته البرزخية ما كانوا يذهبون إلى قبره ﷺ فيطلبون منه الدعاء، ولهذا لما حصل الجدب في زمن عمر رضي الله عنه استسقى بالعباس رضي الله عنه وطلب منه الدعاء

„Cei aflați în morminte sunt vizitați și se fac invocări pentru ei, dar ei nu sunt chemați. Se cere de la Allah pentru ei, dar nu se cere nimic de la ei: nici rugăciune, nici mijlocire, nici aducerea vreunui folos și nici îndepărtarea vreunui rău. Acestea sunt cerute numai de la Allah. Allah, Preaslăvit și Preaînalt, este Cel chemat și în care se pune speranța. Pentru altcineva se face invocare, dar el nu este chemat. Dovada este că, în timpul vieții Trimisului lui Allah ﷺ, companionii îi cereau să se roage, iar el se ruga pentru ei. După moartea sa ﷺ, în timpul vieții sale din barzakh, ei nu mergeau la mormântul său ﷺ ca să-i ceară să se roage. De aceea, când a venit seceta în vremea lui ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el —, el a cerut ploaie prin al-ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de el — și i-a cerut să se roage.”

Al-Bukhārī a relatat în Ṣaḥīḥ, nr. 1010, de la Anas, că, atunci când erau loviți de secetă, ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb cerea ploaie prin al-ʿAbbās ibn ʿAbd al-Muṭṭalib și spunea:

اللهم إنا كنّا نتوسل إليك بنبينا ﷺ فتسقينا، وإنا نتوسل إليك بعم نبينا فاسقنا، قال: فيُسقون

„Allah, noi căutam apropierea de Tine prin Profetul nostru ﷺ, iar Tu ne trimiteai ploaie. Acum căutăm apropierea de Tine prin unchiul Profetului nostru, așadar trimite-ne ploaie! El a spus: Și li se trimitea ploaie."
Al-Bukhārī, nr. 1010

Dacă cererea rugăciunii de la Profet ﷺ după moartea sa ar fi fost îngăduită, ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el — nu ar fi renunțat la aceasta ca să ceară ploaie prin al-ʿAbbās.

Dovezi că nu i se cere Profetului ﷺ, după moartea sa, să se roage sau să ceară iertare

În Fatḥ al-Bārī, 2/495, se află cuvintele lui al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar:

وروى ابن أبي شيبة بإسناد صحيح من رواية أبي صالح السمان عن مالك الدار ـ وكان خازن عمر ـ قال: (أصاب الناسَ قحطٌ في زمن عمر، فجاء رجل إلى قبر النبي ﷺ فقال: يا رسول الله! استسق لأمتك، فإنهم قد هلكوا، فأُتي الرجل في المنام فقيل له: ائت عمر) الحديث، وقد روى سيف في الفتوح أن الذي رأى المنام المذكور هو بلال بن الحارث المزني أحد الصحابة

„Ibn Abī Shayba a relatat cu un lanț autentic, prin Abū Ṣāliḥ al-Sammān, de la Mālik al-Dār — care era vistiernicul lui ʿUmar — că acesta a spus: «Oamenii au fost loviți de secetă în vremea lui ʿUmar. Un om a venit la mormântul Profetului ﷺ și a spus: Trimis al lui Allah, cere ploaie pentru comunitatea ta, căci ei au pierit! Apoi cineva a venit la acel om în vis și i s-a spus: Mergi la ʿUmar...» Și relatarea continuă. Sayf a relatat în al-Futūḥ că acela care a avut visul amintit era Bilāl ibn al-Ḥārith al-Muzanī, unul dintre companioni."

Ibn Ḥajar, Fatḥ al-Bārī, 2/495

Această relatare se află în Muṣannaf-ul lui Ibn Abī Shayba, nr. 12051. Lanțul ei este autentic, potrivit condiției lui al-Bukhārī și Muslim, până la Abū Ṣāliḥ. Mālik al-Dār este însă necunoscut, astfel încât relatarea nu este stabilită ca autentică. Și omul care a cerut este anonim, necunoscut. Identificarea lui ca fiind

companionul Bilāl ibn al-Ḥārith al-Muzanī nu este autentică, fiindcă cel care a transmis-o este Sayf ibn ʿUmar, care este slab și nu poate fi folosit ca dovadă. Biografia sa din Tahdhīb al-Tahdhīb cuprinde criticile aspre care i-au fost aduse. A se vedea explicația amănunțită în al-Tawassul: Anwāʿuhu wa-Aḥkāmuhu, a șeicului al-Albānī — Allah să aibă milă de el —, p. 116.
Că nu i se cere Profetului ﷺ să se roage după moartea sa este dovedit și de ceea ce al-Bukhārī relatează în Ṣaḥīḥ, nr. 7217, de la ʿĀʾisha — Allah să fie mulțumit de ea:

وا رأساه! فقال رسول الله ﷺ: ذاك لو كان وأنا حي
فأستغفر لك وأدعو لك، فقالت عائشة: وا ثكلياه! والله
إني لأظنك تحب موتي...

„Ea a spus: «Vai, capul meu!» Trimisul lui Allah ﷺ a spus: «Dacă aceasta s-ar întâmpla cât sunt în viață, aș cere iertare pentru tine și m-aș ruga pentru tine.» ʿĀʾisha a spus: «Vai, nenorocirea mea! Pe Allah, cred că ție îți place să mor...»”
Al-Bukhārī, nr. 7217 · Extras

Și hadithul continuă. Dacă el ar face invocări și ar cere iertare după moartea sa ﷺ, nu ar exista nicio deosebire între faptul ca ea să moară înaintea lui ori ca el să moară înaintea ei ﷺ. Acest hadith lămurește cuvintele lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ جَآءُوكَ فَٱسْتَغْفَرُواْ ٱللَّهَ
وَٱسْتَغْفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ لَوَجَدُواْ ٱللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾

„Dacă, după ce au fost nedrepți cu ei înșiși, ar fi venit la tine și I-ar fi cerut iertare lui Allah, iar Trimisul ar fi cerut iertare pentru ei, L-ar fi găsit pe Allah Primitor al căinței, Îndurător.”
Coran 4:64 · Fragment coranic

Și arată că venirea la el și obținerea cererii sale de iertare și a rugăciunii sale aveau loc numai în timpul vieții sale, nu după moartea sa ﷺ. Sunna interpretează Coranul, îl lămurește și îl explică.

Încheiere

Îl rog pe Allah, Cel Atotputernic și Măreț, să le dăruiască musulmanilor înțelegerea religiei lor și statornicia în adevărul cuprins în Cartea Domnului lor și în Sunna Profetului lor ﷺ, să-i călăuzească pe cei rătăciți dintre ei și să-i îndrume pe cei nedumeriți. El, Preaslăvit și Preaînalt, este Darnic și Generos. Binecuvântarea, pacea și belșugul binecuvântărilor lui Allah fie asupra robului și Trimisului Său, Profetul nostru Muḥammad, asupra familiei sale și asupra tuturor companionilor săi.

Indice

al-Bukhārī 8, 10, 13–15, 26, 30, 55, 57
Allah 1–2, 4–10, 12–18, 20–27, 29–32, 34–37, 39–41, 43–49, 51–53, 55–59
dovada 11, 15, 45, 47, 49, 52, 55
Ibn al-Qayyim 35, 37
Ibn Bāz 49, 52
Ibn Taymiyya 35
Ibrāhīm 15–16, 19, 24–25, 27–28, 32
izbăvirii 2, 25, 37, 44–45, 47
morminte 29, 34–35, 37, 39, 43–44, 55
Muslim 8–9, 12–15, 26, 29–31, 57
Nūḥ 10–11, 13–17
politeism 9, 15, 29, 34, 37, 40, 43–44, 49–51
tawḥīd 6–7, 9, 11, 25–26, 39–40

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

al-Istighātha bi-l-Amwāt wa-l-Ghā'ibīn

Invocarea morților și a celor absenți

Invocarea morților și a celor absenți, practicile legate de morminte și deosebirea dintre ajutorul omenesc și invocarea de natură religioasă.

Autorul explică judecata din această lume și situația în Viața de Apoi a celui la care chemarea nu a ajuns. Ultima parte cercetează cererea rugăciunii de la Profet după moartea sa.

ʿAbd al-Muḥsin al-ʿAbbād

Traducere în limba română

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro